

vom Verein zur Förderung der Handelsfreiheit. Berlin 1883. (122 S.)

Objektive Uddrag af Handelskammerberetningerne, særlig til Belysning af Toldpolitiken; en Fortsættelse af de her i Tidsskriftet tidligere anmeldte Handelskammerberetnings-Uddrag for de foregaaende Aar. Denne Gang i det Hele kun lidet udprægede Udtalelser.

Emile de Laveleye, le socialisme contemporain. 2e éd. Paris, Germer Baillière et Cie. 1883. (XLIV + 333 S.) (3 fr. 50).

Som Alt hvad der udgaar fra den berømte Forfatters Haand, udmærker ogsaa dette Værk sig ved sin klare, livlige Fremstillingsmaade. Der er derhos i dette Bind blevet samlet et betydeligt Stof, Afhandlinger om den nutidige Socialisme i Tyskland, om dens Forløbere, Fichte og Marlo, om Rodbertus, Karl Marx, Lassalle, de konservative, de evangeliske og de katholske Socialister, om Internationales Storhed og Fald, om de Bakunin'ske Bestræbelser, om de engelske Forslag om Jordens Nationalisering, endelig om Kathedersocialismen. Til den er det, at Forf. bekjender sig. «Hvis Menneskehedens Fremskridt ikke er en Chimære», skriver han, «maa der blive tilvejebragt stedse større Lighed; — men ikke ved Vold ville de sociale Transformationer fuldbyrdes. Attentater og Oprør kunne kun have ét Resultat: at opfordre til Undertrykkelser til det Yderste og at hidføre Despotiet. Hvorledes have ikke Hödel og Nobiling skadet den Sag, hvis Forkæmpere de gav sig ud for at være! Hvis Socialisterne udviklede deres Ideer med Nidkjærhed, men med Maadehold og med Videnskabens mægtige Argumenter, vilde de styrende Klasser lytte til dem; thi de kunne ikke unddrage sig den ligelige Retfærdigheds Følelser, som Evangeliet har nedlagt i dem. De irske

vom Verein zur Förderung der Handelsfreiheit. Berlin 1883. (122 S.)

Objektive Uddrag af Handelskammerberetningerne, særlig til Belysning af Toldpolitiken; en Fortsættelse af de her i Tidsskriftet tidligere anmeldte Handelskammerberetnings-Uddrag for de foregaaende Aar. Denne Gang i det Hele kun lidet udprægede Udtalelser.

Emile de Laveleye, le socialisme contemporain. 2e éd. Paris, Germer Baillière et Cie. 1883. (XLIV + 333 S.) (3 fr. 50).

Som Alt hvad der udgaar fra den berømte Forfatters Haand, udmærker ogsaa dette Værk sig ved sin klare, livlige Fremstillingsmaade. Der er derhos i dette Bind blevet samlet et betydeligt Stof, Afhandlinger om den nutidige Socialisme i Tyskland, om dens Forløbere, Fichte og Marlo, om Rodbertus, Karl Marx, Lassalle, de konservative, de evangeliske og de katholske Socialister, om Internationales Storhed og Fald, om de Bakunin'ske Bestræbelser, om de engelske Forslag om Jordens Nationalisering, endelig om Kathedersocialismen. Til den er det, at Forf. bekjender sig. «Hvis Menneskehedens Fremskridt ikke er en Chimære», skriver han, «maa der blive tilvejebragt stedse større Lighed; — men ikke ved Vold ville de sociale Transformationer fuldbyrdes. Attentater og Oprør kunne kun have ét Resultat: at opfordre til Undertrykkelser til det Yderste og at hidføre Despotiet. Hvorledes have ikke Hödel og Nobiling skadet den Sag, hvis Forkæmpere de gav sig ud for at være! Hvis Socialisterne udviklede deres Ideer med Nidkjærhed, men med Maadehold og med Videnskabens mægtige Argumenter, vilde de styrende Klasser lytte til dem; thi de kunne ikke unddrage sig den ligelige Retfærdigheds Følelser, som Evangeliet har nedlagt i dem. De irske

agrariske Love, som Gladstone endog har fravristet Overhuset, vise, hvorledes Socialismen ad fredelig [?!] Vej kan gjøre afgjørende Erobringer. Det er rimeligt, at den lidt efter lidt vil trænge ind i Lovene gjennem den saakaldte Stats-socialismes stigende Indflydelse. Dens Svaghed er begrundet deri, at den, da den navnlig har hjemme i Arbejderkredsen, sjældent finder Organer blandt oplyste Mænd som Lassalle og Marx. Hvis der, som fordem i Israel, opstod Profeter, opflammede af religiøs Retfærdigheds-Tørst, vilde den sociale Kristendom, idet den bemægtigede sig Aanderne, kunne hidføre dybe Ændringer i den økonomiske Orden. Men det er umuligt, at en voldsom socialistisk Revolution varigt kan sejre. Muligt er det derimod — eftersom Nihilismen, lig en brændende Lava, overalt gjærer i Samfundets underjordiske Lag og dør vedligeholder en Art satanisk Ødelæggelses-Raseri — at man under en af disse Kriser, hvor Øvrigheden er magtesløs og den repressive Magt lammet, vil se vore store Stæder blive ødelagte ved Dynamit og Petroleum paa en langt vildere og navnlig paa en langt mere systematisk Maade end det skete i Paris i 1871.»

A. P.-St.